

saaledes som de ere nu, ikke i Overensstemmelse med Grundloven, maa de end mindre blive det; saafremt man ikke opfylder Grundlovens Bud, naar Lovgivningsmagten sætter sig i Virksomhed for at træffe en Ordning af dette Forhold. — Naar jeg saa gaar over til, hvad Grundloven tilføjer, saa er det dens almindelige Regel, at naar man vil forandre den, skal den forandres paa den i Grundloven foreskrevne Maade, nemlig derved, at en Beslutning om en Grundlovsforandring skal vedtages i Rigsdagen, og saa skal Rigsdagen opløses og den ny Rigsdag ogsaa vedtage Forslaget. Undtagelserne herfra ere foreskrevne i selve Grundloven; hvorefter man kan tage Bestemmelser paa en særlig Lov. Saaledes kan en Forandring i Grundlovens § 50 om Statsrevisorer ske ved Lov; ligeledes kunne Forandringer i § 70, om den dømmende Magts Udøvelse, og i § 71, der siger, at Mundtlighed skal indføres i Retsplejen, ske ved Lov. Endvidere er der § 93, om Folketings Forsatning, som kan ordnes ved Lov. Til det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen), der talte paa en noget overlegen Maade til dem, der have sagt, at det, der her foreslaas, ikke var en Opfyldelse af Grundlovens Bud, men i Strid med Grundloven, vil jeg sige, at hvad det ærede Medlem ikke sagde, det var, at medens der ikke i disse nævnte Grundlovsbestemmelser findes nogen Forfæst om, hvorledes denne Lov skal være, findes der en saadan i § 32. Maa jeg samtidig gøre en Bemærkning til det ærede Medlems Fortolkning af den nuværende Grundlovs § 74, som heller ikke holder Stik. Grundlovens § 74, første Stykke, lyder saaledes: Offentlighed og Mundtlighed skal saa snart og saa vidt som muligt gennemføres ved hele Retsplejen. Saa siger det ærede Medlem som saa — ja, saaledes er det ærede Medlems Fortolkning paa dette Punkt som paa flere andre —: Hvorledes kan man nu gennemføre Mundtlighed i den kriminelle Retspleje uden ogsaa at gennemføre den i den civile? Dertil vil jeg svare, at der staar i selve Paragraffen: „saa vidt muligt“; disse Ord skal man tage med, og i dem ligger, at man ogsaa kan gennemføre den ene Del uden den anden. Hvad Grundlovens § 32 angaar, da siger den i sit andet Punktum: Valgene foregaa i Valgkredse; deres Fordeling og Valgmaaden bestemmes ved Lov. Det er altsaa Valgkredsenes Fordeling og Valgmaaden, der bestemmes ved Valgloven, men Antallet af Medlemmerne bestemmes ikke ved Valgloven, men i selve Grundloven. Det staar nemlig i første Punktum, at der skal være 1 Medlem for hver 16,000 Ind-

vaanere, og nu vil man have, at denne Bestemmelse skal lyde som efter det foreliggende Forslag, at der altsaa skal være 1 Medlem for hver 20,000 Indvaanere. Det er det, jeg med det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) siger er i Strid med Grundloven. — Jeg maa gøre en Indsigelse mod den Udtalelse, der ogsaa af Fortolkningens Bøj kom frem fra den højtærede Minister, at naar man ikke forringer det nuværende Antal af Folketingsmænd og ikke forhøjer Antallet ud over 1 Medlem for hver 16,000 Indvaanere, har man Lov til at bevæge sig frit der indenfor ved Affattelsen af Valgloven. Dertil maa jeg sige, at det maa jeg for mit Vedkommende bestemt modsig; det har man ikke Lov til. Det er en saa vid Fortolkning, at Grundlovs-giverne vistnok ikke have tænkt sig, at en saadan kunde tilstedes. At der maa være et Spillerum er en Selvfølge. Naar der nu er blevet sagt, at denne Ordning, man her vil træffe, er en midlertidig Ordning eller, som det blev udtrykt af den højtærede Minister, en partiel Revision, saa maa jeg dertil sige: Hvad forstaaes der ved denne midlertidige Ordning? Hvad siger Landstinget i sin Betænkning om denne midlertidige Ordning? Da der fra Mindretallets Side blev gjort gældende, at hvis man nu forøgede Tallet med 8, saa vilde man komme ind paa en Glidbane, der vilde føre til, at man stadig blev ved at forøge og forøge og saa fremdeles, saa blev der dertil svaret i Betænkningen fra Flertallets Side i Landstinget, at naar dette blev vedtaget — nemlig dette Forslag — saa vilde der efter al Sandsynlighed enten for bestandig være brudt med Princippet om fortsat Forøgelse eller i alt Fald kun blive Tale om en overordentlig langsom Forøgelse nogle saa Steder. Der vilde efter Landstingets Flertals Opfattelse for bestandig være brudt med Princippet. Saaledes er Landstingets Opfattelse, og jeg frygter for, at der ogsaa er flere her i denne Sal, der opfatte det saaledes, at hvis vi saa denne Ordning gennemført, saa blive vi staaende derved. Ja, muligvis kunne vi saa i Ny og Næe saa en eller anden større Kreds forandret. Nej, den Løsning, der her foresligger, kunne de ikke, og endnu mindre som den er bleven opfattet, forlange, at nogen, som vil have Forholdet ordnet i Henhold til Grundloven, skal give sin Støtte til. Vi ville tværtimod modvirke den saa vidt som muligt. Derfor vil jeg ogsaa sige til de Herrer, der sige, at man først skal vedtage denne Lov og saa siden en Grundlovsforandring, at jeg kan forsikre dem for — og jeg har megen Erfaring i Rigsdagen — at saa